

Arrest

nr. 98 153 van 28 februari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 27 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 november 2012 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. VANDEVOORDE en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Guineese nationaliteit te bezitten, tot de Peul-etnie te behoren en uit Conakry afkomstig te zijn.

U werd op 27 juni 1986 geboren te Conakry en woonde aldaar in uw ouderlijke woning de wijk Dar Es Salaam (Ratoma) te Conakry. In 2009 liep u in de wijk Gbéssia-centre (Matoto) te Conakry voorbij de woning van L.T.(...) die tot de Malinké-etnie behoorde. L.T.(...) sprak u aan en u gaf hem uw

telefoonnummer. De volgende dag belde L.T.(...) u op en u repliceerde hem dat indien hij een relatie met u wilde starten zijn ouders naar uw ouders dienden te komen met een huwelijksaanzoek. Enkele weken later sprak L.T.(...) met uw broers en neven en ook zij antwoordden L.T.(...) dat zijn ouders met uw ouders dienden te komen spreken vooraleer er sprake kon zijn van een relatie met u. In november 2009 kwamen de ouders van L.T.(...) naar uw ouderlijke woning en werd er overeengekomen dat jullie verloofd waren en op een niet nader gepreciseerde datum zouden huwen. In november 2009 werd L.T.(...) aldus uw verloofde en startte u een relatie met hem. U ontdekte dat u zwanger was doch besloot uit vrees dit niet tegen uw ouders te vertellen. Na afloop van de eerste ronde van de verkiezingen op 27 juni 2010 waarbij er etnische spanningen ontstonden tussen de Peul en de Malinké, riep uw vader u en uw familieleden samen in de woonkamer in juli 2010 en meldde dat u niet meer mocht huwen met L.T.(...) omwille van zijn behoren tot de Malinké-etnie. Uw vader voegde hier aan toe dat hij u wilde uithuwelijken aan een man van de Peul-etnie. U repliceerde dat u van L.T.(...) hield en geen andere man zou accepteren. U verzweeg nog steeds uw zwangerschap. Enkele dagen later, eveneens in juli 2010, riep uw vader u en uw familieleden opnieuw samen en meldde dat u diende te huwen met een leerling uit de koranles, K.M.D.(...). Uw vader voegde er aan toe dat hij de ouders van L.T.(...) reeds gecontacteerd had over de afgelasting van het op til staande huwelijk en dat zij – gezien de etnische spanningen – ingestemd hadden met een afgelasting. U vertelde uw moeder dat u zwanger was en zij kon het niet geloven. Hierop besloten uw moeder en de tweede vrouw van uw vader u in het bijzijn van uw vader naar het ziekenhuis te brengen voor een controle in augustus 2010 alwaar bleek dat u inderdaad zwanger was. Toen uw vader vernam dat u zwanger was viel hij bewusteloos. Uw vader en uw broers sloegen u. U werd het huis uitgestuurd en uw vader vertelde u dat u zijn dochter niet meer was. Ook uw moeder werd uit huis verbannen. In juli 2010 vluchtte u naar Coyah. Samen met uw verloofde, L.T.(...), betrok u een appartement in Coyah. Uw dochter, H.A.(...) Tounkoura werd op 10 januari 2011 geboren. Toen uw dochter 9 maanden oud was – ongeveer in oktober 2011 - besloot u naar uw ouderlijke woning in de wijk Dar Es Salaam (Ratoma) in Conakry te gaan om uw excuses aan te bieden. Aldaar aangekomen werd u onmiddellijk geboeid en geslagen door uw vader, uw broers en uw neven. Uw burensnelen u ter hulp en konden u bevrijden. U vluchtte onmiddellijk terug naar Coyah. In december 2011 was u op de markt te Coyah en ontmoette u er uw nicht Dyamilatou. Uw nicht Dyamilatou vertelde u dat ze vernam dat u een kind had en bleek in dezelfde wijk dan u in Coyah te wonen. U nam uw nicht mee naar uw woning in Coyah. Enkele dagen later contacteerde uw nicht uw familieleden. Op een dag was u aan het koken in uw woning toen plots uw broers, neven en ooms langs vaderszijde de woning binnenstormden en u sloegen. U schreeuwde en uw burensnelen u ter hulp. De burens stuurden uw familieleden weg en belden L.T.(...) op. L.T.(...) bracht u onder in de woning van een oudere vrouw te Coyah. Op 24 januari 2012 besloot uw verloofde, L.T.(...), uw dochter onder te brengen bij een vriendin van u in Coyah, Bobo Aye genaamd. Op 24 januari 2012 verliet u Guinea met een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij. Op 25 januari 2012 landde u in Brussel. U vroeg op 25 januari 2012 asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgend document voor: een uittreksel uit uw geboorteakte.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u vreest verbrand te zullen worden door uw familieleden omdat u uw relatie met L.T.(...), een man van Malinké-afkomst, weigerde stop te zetten (p. 29) en u vreest vermoord te zullen worden door uw familieleden omdat u een buitenechtelijk kind baarde (p. 29).

Er dient er te worden opgemerkt dat diverse tegenstrijdige en weinig verenigbare verklaringen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in ernstige mate ondermijnen.

Ten eerste kan worden opgemerkt dat er ernstige twijfels rijzen over de door u ingeroepen vervolging vanwege uw familieleden.

Zo verklaarde u enerzijds dat u de ouderlijke woning ontvluchtte nadat u – in juli of augustus 2010 - zwanger bleek (p. 24 en 25). U verklaarde in dit verband dat sinds uw familieleden wisten dat u zwanger was buiten het huwelijk ze u wilden vermoorden omdat een zwangerschap buiten het huwelijk ontoelaatbaar is (p. 29) en u uw ouders oneer aandeed (p. 29). U verklaarde dat uw familieleden u met de dood bedreigden, dat uw familieleden boos zijn op u en dat uw familieleden u willen vermoorden (p. 30). Deze beweringen zijn echter inconsistent met andere door u afgelegde verklaringen waarbij u beweerd had dat u werd weggestuurd werd uit de ouderlijke woning vanwege uw zwangerschap (p. 24), dat u verbannen werd uit het huis (p. 24), dat uw vader u de ouderlijke woning uitzette (p. 24-25) en dat u gezegd werd dat uw vader en broers u nooit meer thuis wilden zien (p. 25). Immers, indien uw familieleden u werkelijk zouden willen vermoorden of verbranden zouden ze u toch niet zomaar laten gaan en op straat zetten met de mededeling dat ze u nooit meer wilden zien zoals ze

volgens uw verklaringen in juli (of augustus) 2010 gedaan hadden. Op de vraag van de interviewer van het CGVS "Maar u werd het huis uitgestuurd? Waarom zoekt men u dan?" (p. 29) kon u slechts antwoorden dat uw familieleden u willen doden en verbranden omdat u hen oneer aandeed en uw ouders niet wilden horen dat u in een relatie zat met Lansana (p. 29). Uw bewering dat uw familieleden u sinds de ontdekking van de zwangerschap in juli (of augustus) 2010 wilden vermoorden is voorts bijzonder merkwaardig in het licht van uw verdere uitlatingen waarbij het toch uiterst merkwaardig is dat u, hoewel u reeds meer dan één jaar probleemloos samenwoonde met uw geliefde en jullie gemeenschappelijke dochter in Coyah (p. 27), in oktober 2011 desondanks zou besloten hebben zich vrijwillig naar uw ouderlijke woning te begeven om uw excuses aan te bieden (p. 27) hoewel u eerder zwaar mishandeld werd (p. 27) en bedreigd met de dood (p. 29). Immers, op de vraag van de interviewer van het CGVS "Sinds wanneer wilden uw familieleden u vermoorden dan?" (p. 29) repliceerde u dat uw familieleden u willen doden sinds ze ontdekten dat u zwanger was (p. 29). Wanneer de interviewer van het CGVS u opwierp "Waarom ging u naar hun woning in plaats van eerst voorzichtig telefonisch of via anderen te polsen wat uw ouders hun mening was over een eventuele verzoening?" (p. 27) repliceerde u slechts in vage bewoordingen dat u uw moeder wilde zien (p. 27) hetgeen toch ontoereikend is gezien enerzijds de vervolgingsfeiten die u reeds ondergaan had vanwege uw familieleden (p. 27) en u anderzijds had verklaard dat uw moeder terzeldertijd als u – juli (of augustus 2010) – werd verbannen uit de ouderlijke/echtelijke woning (p. 24). De door u afgelegde verklaringen betreffende uw vervolging door uw familieleden komt dan ook weinig geloofwaardig over. Ten tweede kunnen ernstige vragen worden gesteld betreffende de waarachtigheid van uw beweerd vlucht vanuit Conakry naar Coyah in juli (of augustus) 2010.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u aanvankelijk stelde dat u in juli 2010 de wijk Dar Es Salaam (Ratoma) te Conakry verliet (p. 3), dat u in juli 2010 naar Coyah ging (p. 3), dat u samen met Lansana Tounkoura naar Coyah verhuisde (p. 11) en dat u samen met L.T.(...) naar Coyah vluchtte (p. 11). Even later beweerde u echter dat u in augustus 2010 met uw vader naar het ziekenhuis ging (p. 24) alwaar verteld werd dat u inderdaad zwanger was (p. 24) waarna u thuis aangekomen geslagen werd door uw vader en broers (p. 24). U voegde hier aan toe dat u in augustus 2010, onmiddellijk nadat u geslagen werd in de ouderlijke woning, rechtstreeks van de ouderlijke woning naar Coyah vluchtte (p. 26) en dat uw geliefde, L.T.(...), op dat moment reeds in Coyah aanwezig was (p. 26) hetgeen lijnrecht ingaat tegen de eerder door u afgelegde verklaringen. Hoewel u tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaarde dat van juli (of augustus) 2010 tot uw vertrekdatum op 24 januari 2012 in Coyah gewoond te hebben (p. 3) verklaarde u merkwaardig genoeg even later en herhaaldelijk dat u studies verpleegkunde volgde van september 2009 tot 2011 (p. 16) in Conakry (p. 16) hetgeen uw vlucht uit Conakry in juli (of augustus 2010) toch ernstig ondermijnt. De vaststelling dat u even later uw verklaringen wijzigde en beweerde dat u uw studies in december 2010 reeds stopzette omwille van de problemen die u kende (p. 16) wijzigt niets aan deze vaststelling aangezien u uw vlucht uit Conakry situeerde in juli (of augustus) 2010. Vervolgens blijkt uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat het laatst gekende adres van uw verloofde, L.T.(...), in Matoto (Conakry) was (zie formulier gezinssamenstelling dd. 27 januari 2012, punt 7) hoewel u tijdens uw gehoor voor het CGVS op de vraag waar L.T.(...) zich momenteel bevindt (p. 5) repliceerde dat u uw verloofde, L.T.(...), op 24 januari 2012 achter liet in Coyah (p. 5). Daarnaast verklaarde u tijdens uw gehoor voor het CGVS dat uw dochter, H.A.T.(...), geboren werd op 10 januari 2011 (p. 12) in Coyah (p. 3) aangezien u in die periode gevlucht was uit Conakry en in Coyah verbleef hoewel u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat uw dochter H.A.T.(...) geboren werd te Conakry op 10 januari 2011 (zie formulier gezinssamenstelling dd. 27 januari 2012, punt 9). Uw beweerd vlucht naar Coyah kan aldus ernstig betwijfeld worden.

Ten derde kan worden opgemerkt dat er ook ernstige twijfels bestaan over de waarachtigheid van het door u ingeroepen gedwongen huwelijk met K.M.D.(...).

Zo verklaarde u dat uw vader u voor het eerst in juli 2010 vertelde dat u zou worden uitgehuwelijkt aan een man (p. 21) en dat hij u enkele dagen later de identiteit van de man bekend maakte, meer bepaald K.M.D.(...) (p. 22). Hoewel u verklaarde dat K.M.D.(...) een leerling was van uw vader (p. 25), uw vader koranles gaf in uw ouderlijke woning (p. 25) en u K.M.D.(...) zag (p. 25) terwijl hij koranles volgde in uw ouderlijke woning (p. 25) blijkt u verder nagenoeg niets over K.M.D.(...) te weten. U verklaarde namelijk niet te weten waar K.M.D.(...) woonde (p. 25) en u kon slechts één van zijn 2 echtgenotes bij naam noemen (p. 25). Hoewel u verklaarde dat K.M.D.(...) kinderen had (p. 25) kon u het aantal kinderen dat K.M.D.(...) heeft niet toelichten (p. 25) en u kon geen enkel van zijn kinderen bij naam noemen (p. 25). U verklaarde in dit verband "Ik weet niets over de 2 vrouwen en [K.M.D.(...)] zijn kinderen" (p. 25). Daarenboven verklaarde u niet te weten welke beroepen K.M.D.(...) uitoefende (p. 25) en wat betreft zijn studies kwam u niet verder dan het feit dat hij koranles volgde (p. 26) bij uw vader. U wist voorts niet of K.M.D.(...) al dan niet broers en zussen heeft (p. 26) en u wist klaarblijkelijk niets over zijn familieleden (p. 26). U voegde hier aan toe "Ik weet niets over hem [K.M.D.(...)]". Hier kan nog

aan worden toegevoegd dat u noch tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken dd. 27 januari 2012) noch in de door u ingevulde en doorgefaxte vragenlijst van het CGVS (vragenlijst CGVS dd. 30 januari 2012) melding maakte van een gedwongen huwelijk hetgeen toch bevreemdend is. Vervolgens verklaarde u tijdens uw gehoor voor het CGVS dat uw vader, nadat hij vernam dat u zwanger was, nooit meer over het gedwongen huwelijk sprak (p. 24). Op de stellingen die de interviewer van het CGVS poneerde "Het gedwongen huwelijk werd dus geannuleerd?" (p. 24) en "Uw vader zou u niet meer willen uithuwelijken aan K.M.D.(...)" (p. 25) repliceerde u respectievelijk het niet te weten aangezien u naar L.T.(...) vluchtte (p. 24) en het niet te weten omdat u vluchtte (p. 25). Aldus kan besloten worden dat ook uw verklaringen over het gedwongen huwelijk weinig geloofwaardig overkomen.

Het door u neergelegde document kan bovenstaande conclusies niet wijzigen. Het uittreksel uit uw geboorteakte (met nummer 0486) vormt een aanwijzing van uw geboorteplaats en -datum, maar bij gebrek aan officieel identiteitsdocument op uw naam en met uw foto kan er niet worden nagegaan of dit document op u van toepassing is. U bent evenmin in het bezit van enig document ter staving van uw reisweg.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinée kan het volgende worden vastgesteld: De verschillende geraadpleegde informatiebronnen stellen dat sinds de verkiezingsoverwinning van Alpha Condé in 2010, de veiligheidssituatie verbeterd is, hoewel politieke spanningen nog voelbaar zijn. Het stoppen van de dialoog tussen de regering en bepaalde politieke oppositiepartijen toont dit aan. Er moet ook gewezen worden op mensenrechtenschendingen door de Guineese veiligheidstroepen bij politieke manifestaties. Guinee is dus in 2011 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerd en sporadisch geweld en dergelijke. Het is dan ook nu aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat aan de voorwaarden wordt vervuld om de overgangperiode te beëindigen en in een rustig klimaat parlementsverkiezingen te houden. De komende maanden zullen dan ook beslissend zijn voor de toekomst van het land (zie SRB, «Guinée – Situation sécuritaire», Cedoca, dd. 24 januari 2012). Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4, § 1). Uit voormelde informatie blijkt echter dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld, en er evenmin sprake is van een gewapende oppositie in het land. In het licht van het geheel van deze elementen dient dan ook vastgesteld te worden dat er op dit ogenblik in Guinee geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij merkt op dat het interview van verzoekster bij het CGVS door haar vorige advocaat vroegtijdig onderbroken werd waardoor verzoekster haar verklaringen niet volledig zijn.

Ter zitting gevraagd waarom dit middel niet in het verzoekschrift opgenomen werd stelt de verzoekende partij dat zij dit bij nalezing van het gehoorverslag vastgesteld heeft.

De Raad wijst ter zitting op de vraag op het einde van het gehoor om belangrijke asielmotieven die nog niet medegedeeld werden op dat ogenblik alsnog mede te delen en de mogelijkheid die verzoekende partij geboden werd om bijkomende opmerkingen binnen de vijf dagen over te maken aan het CGVS. De verzoekende partij verklaarde dat zij dit begrepen had (gehoor, p. 31-32).

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij noch aan het CGVS noch aan de Raad in haar verzoekschrift bijkomende elementen heeft medegedeeld. De Raad leidt hier uit af dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat haar verklaringen tijdens het gehoor niet volledig waren of dat haar gehoor vroegtijdig onderbroken zou zijn. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat *in casu* de hoorplicht geschonden zou zijn.

3. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna de Vluchtelingenconventie) en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoekster stelt dat de commissaris-generaal de feitelijke uiteenzetting herneemt en stelt dat het niet geloofwaardig overkomt. Omwille van lange periodes van mentale druk vanwege mishandeling in haar land van herkomst en emotionele en andere omstandigheden kon verzoekster zich niet alle gebeurtenissen herinneren en perfect in de tijd situeren. De commissaris-generaal houdt hier geen rekening mee en toetst het relaas aan dat van rationeel handelende personen. Haar relaas is geloofwaardig. Verzoekster gaf ook blijk van kennis van een groot aantal details tijdens het gehoor. Verzoekster kan ook niet rekenen op bescherming door de Guinese politie.

De Raad wijst er op dat de eventuele bescherming door de Guinese overheden slechts relevant is in zoverre verzoekster haar relaas aannemelijk gemaakt heeft. Dit is *in casu* echter niet het geval.

Daar waar verzoekster wijst op lange periodes van mentale druk vanwege mishandeling in haar land van herkomst en emotionele en andere omstandigheden wijst de Raad erop dat elk interview stress met zich meebrengt en feiten van vervolging tot trauma kunnen leiden, maar de verzoekende partij toont niet aan dat dit het haar niet mogelijk maakte op effectieve wijze deel te nemen aan haar interview. Dit blijkt ook niet uit het gehoorverslag. De commissaris-generaal neemt zijn beslissing op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de asielzoeker. Van de verzoekende partij kan dan ook worden verwacht dat zij, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van hun asielaanvraag, de feiten die de aanleiding waren voor haar vlucht op een geloofwaardige en coherente manier zou kunnen weergeven aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van haar asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de asielzoeker aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève en/of tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De verzoekster legt ook geen bewijs voor in dit verband zoals een medisch getuigschrift en maakt niet aannemelijk dat zij getraumatiseerd zou zijn door haar ervaringen in haar land van herkomst.

2.1.1. Daar waar de commissaris-generaal de ingeroepen vervolging door familieleden in vraag stelt, stelt verzoekster met betrekking tot haar vrijwillige terugkeer naar de ouderlijke woning teneinde zich te verzoenen met haar vader dat zij wist dat hij zeer opvliegend kon zijn, maar dat hij daarna snel bekoelde. Vooraf polsen was niet nodig vermits zij veronderstelde dat hij zich met haar zou verzoenen. Toen zij bij aankomst opnieuw zwaar mishandeld werd en met de dood bedreigd, realiseerde zij zich dat zij geen andere mogelijkheid had dan te vluchten.

De Raad meent dat dit niet overtuigt en stelt vast dat verzoekster vroeger niet alleen haar vader vermeldde maar stelde dat haar familie haar wilde doden en verbranden.

Haar verweer is geen weerlegging van de uitvoerige motieven desbetreffende uit de bestreden beslissing. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing herhaalt en ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing.

2.1.2. Daar waar de commissaris-generaal de waarachtigheid van de beweerde vlucht vanuit Conakry naar Coyah in juli (of augustus) 2010 in vraag stelt, stelt verzoekster dat zij zich van data vergist heeft.

Zij studeerde voor verpleegster terwijl zij bij haar ouders woonde. Toen zij vluchtte uit Conakry was zij nog altijd ingeschreven als studente-verpleegster. Zij heeft zich pas in december 2010 laten uitschrijven, maar sinds haar vlucht volgde zij geen lessen meer. Het laatste gekende adres van haar verloofde was zijn laatste officiële adres. Voor de geboorte van haar dochter begaf zij zich tijdelijk naar een ziekenhuis in Conakry voor medische zorgen. Haar vader was niet op de hoogte van de plaats en datum van de bevalling.

De Raad meent dat dit niet overtuigt. Het betreft een derde versie van de feiten en geen weerlegging van de bestreden beslissing waar deze stelt: *“Hoewel u tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaarde dat van juli (of augustus) 2010 tot uw vertrekdatum op 24 januari 2012 in Coyah gewoond te hebben (p. 3) verklaarde u merkwaardig genoeg even later en herhaaldelijk dat u studies verpleegkunde volgde van september 2009 tot 2011 (p. 16) in Conakry (p. 16) hetgeen uw vlucht uit Conakry in juli (of augustus 2010) toch ernstig ondermijnt. De vaststelling dat u even later uw verklaringen wijzigde en beweerde dat u uw studies in december 2010 reeds stopzette omwille van de problemen die u kende (p. 16) wijzigt niets aan deze vaststelling aangezien u uw vlucht uit Conakry situeerde in juli (of augustus) 2010.”*

De verklaring van verzoekster dat het laatste gekende adres van haar verloofde zijn laatste officiële adres was overtuigt niet daar verzoekster verklaarde dat hij reeds voor haar in Coyah woonde en het feit dat hij niet officieel gehuwd was hem niet belet er zijn officieel adres te hebben.

Daar waar verzoekster stelt dat zij zich voor de geboorte van haar dochter tijdelijk naar een ziekenhuis in Conakry begaf voor medische zorgen is dit geen weerlegging van de bestreden beslissing waar deze stelt: *“Daarnaast verklaarde u tijdens uw gehoor voor het CGVS dat uw dochter, H.A.T.(...), geboren werd op 10 januari 2011 (p. 12) in Coyah (p. 3) aangezien u in die periode gevlucht was uit Conakry en in Coyah verbleef hoewel u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat uw dochter H.A.(...) geboren werd te Conakry op 10 januari 2011 (zie formulier gezinssamenstelling dd. 27 januari 2012, punt 9).”*

De Raad schaaft zich achter dit motief.

2.1.3. Daar waar verzoekster stelt dat zij inderdaad niets weet over haar aanstaande echtgenoot K. en dit het gedwongen karakter van het huwelijk aannemelijk maakt, meent de Raad dat dit weliswaar mogelijk is, maar dat redelijkerwijze kan verwacht worden dat verzoekster die stelt dat zij zich wenste te verzoenen met haar vader eerst navraag zou doen over het feit of het geplande gedwongen huwelijk al dan niet geannuleerd was vermits zij reeds samenleefde met haar vriend en het beweerde gedwongen huwelijk niet wenste.

Het middel is niet gegrond.

2.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet betreffende de subsidiaire beschermingsstatus en verwijst naar de algemene situatie in Guinée zoals beschreven door Amnesty International.

De verzoekende partij verwijst naar de algemene situatie in Guinée en naar een algemene mensenrechtenrapport. De loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst zonder een concreet verband aan te tonen met haar individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), bewijst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat in hare hoofde een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat niet. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en de verzoekende partij blijft hier in gebreke. De Raad stelt ook vast dat verzoekster geen journaliste was en evenmin politiek actief in haar land van herkomst.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij het slachtoffer van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 a en b zou zijn in geval van terugkeer naar haar land van herkomst, namelijk doodstraf of executie of folterring of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Zij weerlegt het besluit van de bestreden beslissing betreffende de algemene situatie in Guinée, die gesteund is op informatie neergelegd in het administratief dossier, niet.

2.3. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van het EVRM.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De verzoekende partij toont niet aan dat artikel 3 van het EVRM ruimer is dan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen desbetreffend in dit arrest wordt gesteld.

2.4. In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht zoals bepaald de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

De Raad kan de bestreden beslissing vernietigen indien er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (artikel 39/1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad meent dat dit *in casu* niet het geval is.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS